

Sygn. akt I CNP 110/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

w sprawie ze skargi I. P., B. K., A. L., J. S., K. W., R. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sadu Okręgowego  
w W.

z dnia 10 sierpnia 2018 r., sygn. akt XXVII Ca [...]

w sprawie z powództwa I. P., B. K., A. L., J. S., K. W., R. W.

przeciwko S. [...] spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 sierpnia 2022 r.,

**odrzuca skargę**

### UZASADNIENIE

W związku ze skargą powodów I. P., B. K., A. L., J. S., K. W., R. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z 10 sierpnia 2018 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części; 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny; 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy; 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest

możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono, stosując art. 424<sup>1</sup> § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi; 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem. W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że każde z wymagań przewidzianych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. jest indywidualne i niezależne, a zatem każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14).

Skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424<sup>1</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.

W skardze nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.), a ograniczono się jedynie do przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.). Tymczasem wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny jest osobnym wymogiem konstrukcyjnym skargi, nie wszystkie bowiem wady postępowania poprzedzającego wydanie skarżonego wyroku, wytykane w ramach obu podstaw, powodują niezgodność wyroku z prawem. W orzecnictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że samo odwołanie się przez skarżącego do podstaw skargi i ich uzasadnienia, nie stanowi spełnienia tego wymagania. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 140, z 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, BSN 2013, Nr 10, s. 50).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.

Ponieważ odpowiedź na skargę złożył w imieniu uczestnika postępowania podmiot nieuprawniony (Syndyk masy upadłości), Sąd nie zasądził na jego rzecz kosztów zastępstwa w postępowaniu kasacyjnym (z konstrukcji skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wynika, że postępowanie wszczęte taką skargą nie dotyczy masy upadłości).

